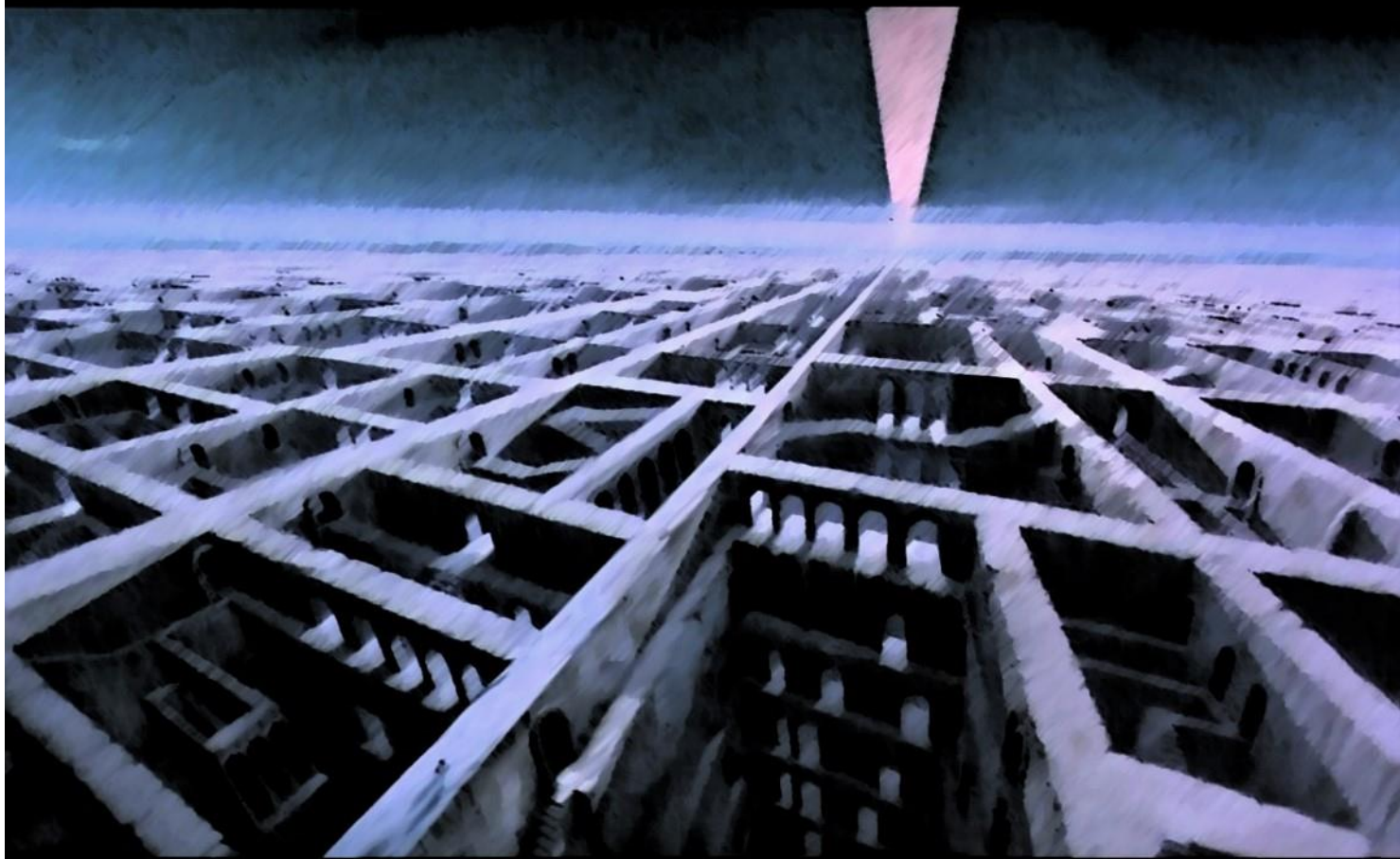

Miroslav Pelikan

LABIRINT

LABIRINT

Krunoslav B., vidno uzbuđen, započeo je svoju prvu radnu večer. Tek su prošla dvadeset i dva sata. Pred njim je dugih osam noćnih sati u malenom uredu u prizemlju, impozantnog nebodera M.O.P.-a, na rubu blistavim svjetlima iskrižana velegrada.

Svega nekoliko kvadrata površine, bez vanjskih prozora, velika staklena ploha iza njegovog stolca i radnog stola, sa strane mala polica za odlaganje dokumentacije, na stolu se već nalazila prva skupina papira koje je trebao ove noći obraditi.

Krunoslav B. je bio kontrolor četvrte razine.

Njegova razina je relativno rijetko pronalazila propuste, no ozbiljnost rada na četvrtoj razini bila je opće poznata. Na to su ga odmah, u prvom razgovoru i upozorili. Četvrta razina je temelj M.O.P.-a.

Neposredno nakon dolaska ispred impozantnog ulaza M.O.P.-a, Krunoslav B. snažno je započeo upijati impresije, veličanstveni hol, svečana tišina. Bio je impresioniran, već i zbog toga što je i on sam bio dio ove atmosfere.

Krunoslav B. od ulaza u M.O.P. , susreo je svega nekoliko ljudi. Sa svima je izmijenio kratke pozdrave. I za tu gestu je dobio preciznu uputu.. Na hodniku u prizemlju nikoga. Ubrzo je pronašao ured kontrolora 3. razine, gospodina. V.B.-a. V.B. mu je u nekoliko rečenica objasnio što je njegov posao te ga odveo do ureda.

Prolazeći do ureda ,Krunoslav B. je opazio tek nekolicinu djelatnika kako posve pogrbljeni

rade za svojim stolovima. Za nekoliko minuta završava popodnevna smjena i oni će krenuti kući, čeznutljivo pomisli Krunoslav.

Otvorio je prvi spis i počeo ga pomno proučavati. Uočio je pomicanje sjena, popodnevna smjena je gotova.

Sati su prolazili. Krunoslav B. u svaki dokument u potpunosti „uronio“, tražeći i najmanju nepravilnost. No, ništa, sve je bilo u redu.

Negdje iza ponoći, osjetio je kako ga mjehur opominje. Izašao je u prazni, ali i dalje snažno osvijetljeni hodnik i potražio toalet. Nije se dugo zadržao, požurio je natrag.

Nije mogao ne registrirati, s njim u prizemlju bile su još četiri osobe. V.B., kontrolor 3. razine i s njim još dva kontrolora 4. razine, smješteni vrlo udaljeno, jedni od drugih jer hodnik u prizemlju bio je doista dug.

Jedan dokument slijedio je drugi.

Točno u 2 sata i jednu minutu, Krunoslav B. je čuo kucanje na vratima ureda.

-Da, slobodno.

-Dobra večer gospodine Bukač.

U ured je stupio mladić noseći kavu na ovalnom pladnju.

-Jeste li za kavu?

-Da, može.

Mladić je otišao, prosto nestao netragom.

Krunoslav B. je probao kavu. Odlična je.

Točno u šest odložio je obrađene dokumente na policu, tiho je zatvorio vrata ureda i krenuo prema izlazu.

Ispred svoga ureda stajao je prosijedi gospodin.

Krunoslav B. ga pozdravi.

-Dobro jutro, Krunoslav Bukač, vaš novi kolega.

-Dobro jutro kolega. Martin Vitić, najstariji kontrolor 4. razine.

Krećući se prema izlazu nisu razgovarali. Kratki pozdrav i svatko na svoju stranu.

Idućih večeri Krunoslav B. je upoznao Ivana Beljskog, koji je već tri godine radio ovdje, te Danijela Marića, zaposlenika s gotovo desetogodišnjim stažem. Svi su bili razmjerno srdačni, gledajući njihove geste, razmišljao je Krunoslav B., ali bez mnogo riječi.

Nakon mjesec dana pozvao ga je V.B.

-Činite se solidnim. Mislim da bih mogao računati na vas. Možete ići.

Ipak se Krunoslav B. iznenadio pogledavši listove kalendara. U M.O.P.- u radi već godinu dana. Noćne smjene nisu mu teško padale. Živio je skromno, organizirano, uistinu sav posvećen poslu. Već je raspolagao stanovitom ušteđevinom, preselio se u noviji, veći stan, ali sve bez ikakva pretjerivanja, posao prije svega. U protekloj godini, V.B. je dva puta okupio cijelu noćnu ekipu u prizemlju na zajedničkoj

kavi. Oba puta, uz pozdrave, bez razgovora. Pili su kavu, šuteći, prepušteni svojim mislima. Protekla godina donijela je Krunoslavu B. i pronalazak dva manja propusta u pregledanoj dokumentaciji, za što je bio posebno novčano nagrađen.

Svakonoćno obavljanje jednoličnog posla nije mu ni malo smetalo, dapače, uočio je određene nepravilnosti u ispisima dokumenata i o tome ostavio pisani iskaz, koji je kako se to radi u M.O.P.-u promptno proslijeđen naviše. Revno je i dalje listao papire, koncentrirano i metodično, s ljubavlju.

O svojim kolegama ništa osim imena nije znao, kao ni oni o njemu.

Po isteku godine V.B. mu je rekao.

-Imate šanse za napredak. Od sutra radite kao kontrolor 3. razine na 7 katu. Sretno.

Nije mu pružio ruku, samo se okrenuo.

Na sedmom katu sve je bilo slično, ako ne i isto kao i u prizemlju. Istina, ured mu je bio dvostruko veći ali s istim namještajem i rasporedom.

Na sedmom katu je vrlo brzo susreo T.T., kontrolora 2. razine i troje kolega, kontrolora 3. razine, Ivana Anića, Tomislava Doležala i Matiju Bedalova. Anić je bio najmlađi, Doležal njegovih godina a Bedalov pred mirovinom. Treća razina povećala je njegov konto u banci. Slobodno vrijeme sve je više posvećivao izradi tabela uočenih nepravilnosti u dokumentaciji M.O.P.-a. Veselio se svakoj noći koja će uslijediti, svakom listu papira koji će prelistati. Nije ga uplašio krah svake veze koju je pokušao ostvariti ili održati. Žene su prolazile kroz njegov život poput vlakova koji samo za trenutak zastanu na udaljenoj stanici, bez pravog razloga a onda pojure dalje.

Nakon četiri godine rada i završenih tabela promaknut je u kontrolora 2. razine i sukladno tome premješten je na 14. kat nebodera.

Novo kratko upoznavanje s noćnom smjenom.

Kontrolor 1. razine i trojica kolega 2. razine. Svi jednako šutljivi, ali srdačni u gesti pozdrava.

U jednom trenutku mu se učinilo da je uspio i na emotivnom planu. Veza s Verom Marić obećavala je od samoga početka, čak se ona ubrzo preselila k njemu. No, jednog je jutra više nije bilo. Otišla je, bez poruke, uzevši sve svoje stvari, jednostavno ne ostavljajući traga o sebi. No, Krunoslav B. nije bio tužan. Intenzivno je u posljednje vrijeme jedino razmišljao kako postati kontrolor 1. razine.

Godine, desetljeća, ravnomjerno, lijeno su prolazila a Krunoslav B. i dalje je bio kontrolor 2. razine na 14. katu. Njegove tabele sačuvale su određenu vrijednost.

Kosa mu je bila posve bijela i mogao bi računati na mirovinu. Ima novi stan, dvije su velike sobe posvećene njegovom radu na tabelama, u ostalima boravi kao Krunoslav B., ne kao mopovac.

Radio je i dalje u prostranom uredu, bez vanjskih prozora. Radio je i dalje vrlo odlučno, bez ustezanja i bez ikakva izgovaranja.

Krunoslav B. živio je vrlo skladno sa stolcem, stolom i policom u svom prostranom uredu.

Tjedan dana prije odlaska u mirovinu, pozvao ga je M.P. čovjek broj jedan M.O.P.-a i suho mu rekao.

-Vrlo cijenimo Bukač vaš doprinos. Posljednji tjedan odraditi ćete ovdje kao kontrolor 1. razine i s tim rangom odlazite u zasluženu mirovinu. Toliko.

Prva noć u neboderu M.O.P.-a kao kontrolor 1. razine. Pokazali su mu njegov ured na 21. katu,

ured s velikim vanjskim prozorima. Ogromna prostorija, sa stolcem, stolom i policom za odlaganje. Odijeljen je bio od hodnika čvrstim zidom.

Nije izdržao, nešto je buknuo u njemu, prišao je prozoru i naglo ga otvorio. Ispod njega se prostirala konstrukcija od svjetla i tame.

Labirint, vrlo složeni labirint. Zvuci grada odjekivali su i miješali se s njegovim brzim radom srca.

Svake je noći umjesto pregledavanja nekoliko papira koje je zatekao na stolu, uglavnom stajao pored prozora i upijao zvukove i mirise koji su se ustrajno penjali prema njemu.

Cijeli svoj život posvetio je stolcu, stolu i polici, koje će sutra zauzeti netko drugi. U M.O.P.-u se popeo do kraja, valja se vratiti u labirint, odakle sve počinje.

Posljednje radne noći Krunoslav. B. se nije
odvajao od prozora.

S prvim znacima zore jednostavno je zakoračio
u prostor izvan prozora nastojeći se približiti
labirintu ispod njega.

Miroslav Pelikan